

Його мета -- тільки перемога

На знімку: Ось так, від початку й до кінця виснажливої марафонської дистанції протяжністю 42 кілометри 195 метрів, умови на ній диктував своїм суперникам наш земляк. Анатолію не раз доводилося зустрічатися із більшістю конкурентів на різноманітних змаганнях, тож їхні фізичні ресурси для нього не були секретом. Вірно визначивши тактику боротьби на трасі, наш ветеран не залишив своїм іменитим колегам жодного шансу на європейське золото. Бо сам мав намір його виборовши. Що й зробив на цьому затишному фінському стадіоні.

... А поки що попереду десятки кілометрів, позаду -- розмірене дихання конкурентів на чемпіонське звання. І на фініші -- чаруючий блиск золотої медалі: тієї омріяної, бажаної, заслуженої.

Заприсяжений

Бронзовому, срібному
і золотому
Анатолію ПРИСЯЖНЮКУ.

Дядько дужий у ногах,
Дякувати долі,
Заприсяжений до бігу --
Присяжнюків Толя.

Бігає за спонсорами
У краї своєму,
Автобуса доганяє
Аж в самій Суомі.

Де заскочить на змагання --
Зразу ж нагороди.
Виб'ється у чемпіони
Він без перешкоди.

На "десятиці" в Юв'яскюлі
Не знав він утоми.
Видно, хотів золоту
Привезти додому.

Суперники примиряться
Із цим не схотіли,
І на міцних грудях Толі
Бронза заясніла.

Коли ж зголив еспанійолку
Й вдягнув свою майку --
В "півторачці" виборов
Срібну медальку.

Кинувся і на "п'ятірку",
Так судді ридали:
"Бодай з тими медалями
Ви в пекло попали!"

Марафон -- це його пісня,
Це його молитва:
Перемогу там здобув,
Наче виграв битву.

Три медалі на грудях
Сяють благородно.
Іржа ноги й перемоги
Із'їсти не годна.

Власною рукою
Вадим МИЦИК,
6--16 липня 2000 року,
Юв'яскюля, Фінляндія.

На знімку: Хіба можна, побувавши в Парижі, не сфотографуватися на згадку біля Ейфелевої вежі? Така нагода випала Анатолію навесні, коли повертався з найвищими спортивними нагородами з іспанського чемпіонату світу. Поруч із нашим земляком -- його постійний суперник і хороший товариш по збірній Україні донецанин Геннадій Шаламанов -- в минулому рекордсмен світу серед ветеранів у бігу в закритих приміщеннях. Його поради не раз ставали в нагоді Анатолію, бо частенько при зустрічах, готуючись до стартів, укупі розробляли графік бігу, обговорювали сильні й слабкі сторони основних суперників. І жодного разу не програвали конкурентам.

ше в історії Володимиреччини портрет спортсмена занесено на районну Дошку Пошани. Погодьтеся, що ця відзнака -- цілком заслужена, як усі ті грамоти, кубки й медалі, здобуті в гострій боротьбі із суперниками на нелегких бігових трасах багатьох країн Європи.

Доповненням до сказаного хай послужать оці знімки, привезені Анатолієм Присяжнюком з далекої землі Суомі.

Анатолій ХУТКИЙ.

ПОЕТИЧНИЙ експромт "Заприсяжений", написаний Вадимом Мициком у фінському місті Юв'яскюля в ході чемпіонату Європи з легкої атлетики серед спортсменів-ветеранів, -- одночасно ода нашому ушанованому бігуну Анатолію Присяжнюку й віршований звіт про успішні старті земляка.

Відверто скажу, що чогось додати до цих слів важко, оскільки доведеться повторюватися буденною прозою. Нагадаю лише, що Анатолій зумів (чи не єди-

ний серед усіх учасників) позмагатися аж на трьох дистанціях -- 10-кілометровій, 1500 метрів та в марафоні. І на кожній з них не був простим статистом, а продемонстрував притаманний йому бійцівський характер і виборов нагороди різного гатунку -- від бронзи до золота, чим підтвердив свій спортивний рівень багаторазового європейського чемпіона.

Приємно, що й в районі гідно оцінили спортивні заслуги ветерана: чи не єди-